

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4694/2021
30.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Славић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ..., ГГ, ДД и ЂЂ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Веселиновић, адвокат из ..., ради укидања службености, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7200/20 од 21.04.2021. године, у седници одржаној 30.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7200/20 од 21.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7200/20 од 21.04.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених ББ из ... и ВВ из ... за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П 687/18 од 24.09.2020. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио укидање права службености пута, крајњим источним делом кп.бр. .. у површини од 0.43.66 ха из ЛН бр. .. КО ..., који службени пут се простире уз саму ивицу наведене парцеле, до кп.бр. .. и .. КО ..., у дужини од 67,4 м и ширини од 2,6 м до 3,5 м, који улази у кп.бр. .. КО ..., што би тужени били дужни признати и трпети, те за улазак у своје парцеле користити јавни пут бр. .. КО Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове поступка од по 101.800,00 динара са законском затезном каматом на те износе почев од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7200/20 од 21.04.2021. године, ставом првим изреке жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужени ББ и ВВ су поднели одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужиоца не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, па имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о парници ради укидања службености, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, на основу чега овај суд даље налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради укидања службености поднета је 21.12.2018. године. У тужби није означена вредност предмета спора, нити је то учињено до окончања поступка пред првостепеним судом али је одређена и наплаћена судска такса на тужбу у износу од 2.600,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

У конкретној правној ствари се ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање при чему вредност предмета спора није одређена ни у тужби, ни током поступка, али да је такса на тужбу одређена и наплаћена у висини од 2.600,00 динара. Према становишту Врховног касационог суда, када вредност предмета спора није означена у тужби, нити је означена или утврђена накнадно, до правноснажног окончања поступка, вредност предмета спора се утврђује према одређеној, односно наплаћеној судској такси. Таксеном тарифом – тарифни број 1. Закона о судским таксама („Сл. гласник РС“ бр. 28/94....95/18), прописано је да се такса у износу од 2.600,00 динара плаћа за тужбу према вредности предмета спора од 17.500,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају тужбени захтев односи на неновчано потраживање, да је такса на тужбу одређена у износу који одговара вредности предмета спора од 17.500,00 динара, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд оценио да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одбио захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**